

מונולוג עם מילדרד ומוריס פולארד,

הוריו של ג'ונתן ג'יי פולארד

„אני מקווה שהשלושה יקבלו את כל המגיע להם!“

חשבו נפש עם דפנה ברק

„אנו פה כואבים, ושם יושבים שרון ואיתן וצוחקים!“

„השגריר דודן הוא טיפיש הטיפיש!“

ג'ונתן ואן פולארד

ואן נמצאים בבתי-כלא שונים. כך, די מרוחקים מאיתנו. כך שאנחנו מבליים זמן רב באוויר.

מילדרד פולארד (שיחה רא- שונה) בדיק עכשיו חורנו מביקור אצל ג'ונתן. כיום השישי האחרון הם הורשו לדבר 15 דקות זה עם זה, לרא- שונה, בטלפון. חוץ מזה, מותר להם לכתוב מיכתבים זה לזה.

(שיחה שניה) אנחנו מבקרים אותו ככל שאנו יכולים. הוא מרוחק מאוד מביתנו, וגם אז, כלתנו, מרוחקת, וזוהי ארץ גדולה... ובעלי צריך גם לעבור.

אנחנו צריכים לבקש רשות עבור הביקורים מראש. עד כמה שזה יישמע לך מוזר, שילטונות-הכלא דווקא מבי- נים אותנו. בינתיים מרשים לנו — למורים ולי — לאחוזי ואחיותי לבקר אותו.

בעצם שומרים על שלומנו. קיבלנו אזהרות חמורות בעניינו — עם מי לדבר, ובעיקר עם מי לא, ועל מה לא. רוב האזהרות הן בעניין המגע עם אמי צעיהתיקשורת.

מוריס פולארד (שיחה שלישית) אני לא מעודכן במה שמדווח בכלי- התיקשורת הישראליים. אני קורא רק גירסולם פוסט. זה מה שנמצא בספי- ריה באוניברסיטה.

אנחנו יודעים שהראיון ששודר בט- לוויזיה הישראלית עם אן, ערב פסק- הדין, היכה גלים ושינה את כל הגישה

מילדרד פולארד (שיחה רא- שונה) כל העולם מתפלל לשלומי של בני. אנחנו מקבלים מיכתבים מסין, מהונג-קונג — המקומות הנידחים ביותר. חשוב לי שתכתבי שאענה על כל המיכתבים. זה פשוט לוקח זמן. קיבלתי מיכתב מרגש מווג ניצולי- השואה, הם כתבו לי כמה מילים שקשה לי להשתחרר מהן: „אנחנו יודעים בר- יוק מה אתם מרגישים“

ג'ונתן קיבל מיכתב מילד בן 7. את רוצה לשמוע מה הוא כתב? „אני מת- בייש בממשלתי“

מוריס פולארד (שיחה שלישית) אנחנו עסוקים, לא מפסיקים לרוץ. אני צריך לנסוע הרבה במיסגרת עבודתי כמרען. קשה לנו.

אנחנו חיים במרכז אינדיאנה. ג'ונתן

מילדרד פולארד (שיחה רא- שונה) לא קיבלנו גרוש מהכסף שנאסף בישראל. כתבו בעיתונים שקיבלנו? נו טוב, אז כתבו בעיתונים...

מוריס פולארד (שיחה שלישית) בשבוע שעבר (לפני שבועיים) קיבלנו כסף שהועבר מישראל. חלק מהכסף הגיע ישר לעורכי-הדין שלנו. השאר הגיע אלינו, אבל העברנו את זה מייד אל עורכי-הדין.

כאילו סכומים מדובר? אני לא רוצה לפרט בטלפון.

שמו מיכשולים בדרך של הכסף אלינו בישראל? לא ידוע לי על כך, באמת שאין לי מושג. אנחנו די מנר- תקים ממה שקורה שם. מה שחשוב הוא שתרגישי שזוכר ואת לתמיד.

ארבע שיחות ומיכתב

במהלך מסיבת-פולארד המתחדש בישראל, נעדר קולם של הגיבורים הראשיים.

ג'ונתן ואן פולארד — אומנם כלואים בבתי-סוהר ברחבי אר- צות-הברית (ג'ונתן מרצה עונשו בכבד בכלא ספרינגפילד במדינת- מיסורי, ואילו אן — בכלא לקסינגטון שבמדינת-קנטאקי). אך גם בני- מישפחתם שהתבטאו בעבר, נדמו לפתע-פיתאום.

לפני כמה שבועות יצאתי קשר טלפוני עם מילדרד ומוריס פולארד, הזריו של ג'ונתן. מילדרד — ציונית נלהבת, פעילה באיגוד-הנשים הדסה, אשה ענלגלה בעלת הומפה מסופחת. מרכיבה מיסקפיים ונשענת באח- רוניה על מקל כתוצאה מתאונת-דרכים קשה — נשמעה מופתעת ביותר בעת שיחתנו הראשונה.

היה זה ביום החמישי אחר-הצהריים (על פי השעון האמריקאי). מילדרד נשמעה נרגשת ביותר כשהזדהיתי כעיתונאית ישראלית. מסתבר שמכשיר-הטלפון בבית פולארד לא היה תקין, והשיחה שלי היתה בעלת הצלצול הנואל. העיתוי היה מרגש עוד יותר, שכן בדיק חזרנו עתה מביקור אצל ג'ונתן!

במהלך השיחה גנז בה קולה והיא התייפחה. השתלטה על עצמה, שוב נשברה וחוזר-חלילה. השיחה ארכה כשעתיים, שבהם סיפרה לי מילדרד בדיחות, שאלה שאלות, ובעיקר ביקשה לשוחח.

אני יודעת שהשיחה עולה הרבה כסף, אבל אני רוצה לספר לך משהו נוסף... אמרה שוב ושוב. בתום שיחה ממושכת ונרגשת עם האשה הסימפטית, סיכמנו שלא אפרסם את דבר הקשר, לפי שעה, ושאתלפן שוב.

כעבור כמה ימים טילפנתי שוב. הפעם ענתה לי מילדרד אחרת, שונה לחלוטין. מותר לי לננות אותך בשמך הפרטי! קיראי לי מולי. פתחה פתיחה אמריקאית אופיינית. ההמשך היה עצור ביותר, יחסית לשיחה הראשונה, אם כי לבני, איזה מחד מיסתורי שלט בשיחה. מילדרד הסיבירה באורח מבוהל למדי שנאמר להם להנמיך פרופיל עד תום תקופת 90 הימים למתן גזר-הדין החמור. שנגזר על בנם וכלתם. היא סיפרה כי עורכי-הדין פועלים בשקט-בשקט למען בנה וכלתה.

איך פועלים באילו שיטות! היא לא יכולה לפרט, רק לקוות, ועד אז להמשיך לחשוש.

משהו אירע מאז שיחתנו הראשונה, משהו שהטיל בה מורא. הרגשתי זו התגברה בעת השיחה השלישית עם בית-פולארד: מילדרד